

Sagen til Amtets Beboere; men man skal ikke lægge det i Amtsråds og Byråds Hænder at kunne tegne sig for Bidrag, som saa senere kunne repareres paa Egnens Beboere, og man skal særlig vøgte sig for at blande det sammen med en alt bestaaende Afgift som Amtrepartitionss-fondsbidraget. Nu veed jeg meget vel, at man har anført som Grund, hvorfor man har lagt det ind derunder, at det staar i nær Forbindelse med Amtets Veivæsen. Naar en Egn faar yderligere Jernbaneanlæg, ville Amtets Udgifter til Veivæsenet blive betydelig formindskede; der vil neppe blive Spørgsmaal om nye Landeveie, og de allerede bestaaende Landeveie ville blive mindre benyttede og derved mindre Vedligeholdelsesomkostninger. Jeg tror, at begge Forudsætninger ere feilagtige. Erfaringen har viist rundt omkring i Landet, at det koster omtrent det Samme nu at vedligeholde Landeveiene i de Egne, hvor vi have Jernbaner som tidligere, og det er vel muligt, at der ikke bliver Spørgsmaal om at anlægge nye Landeveie, som skulde forbinde den ene Kjøbstad med den anden eller en større Del af et Amt med Udfibningssteder eller Saadant; men paa den anden Side opstaar der Fordringer paa Anlæg af nye Veie til Jernbanestationerne. Der dannes sig nye Omsætningscentra, som kræve nye Veianlæg, og forligelig bliver Afgiften til Veivæsenet ingenlunde forringet, saa at de Grunde, man har anført for at lade Amtrepartitionssfondene bidrage til Jernbaneanlæg, forekommer mig at være lidet holdbare. Jeg skulde saaledes meget ønske, at den Bestemmelse, der findes i § 5, maatte blive affattet saaledes, at det bliver paalagt Cierne alene at udrede det forøgede Bidrag til Amtrepartitionssfondet mod, at Brugerne for deres tilbagestaaende Brugstid tilsvarede Cierne Renten af det forhøjede Bidrag; men dersom man ikke her i Thinget finder sig foranledigt til at foretage andre Forandringer i Lovforslaget end netop denne, kan jeg ikke tilraade, at man søger Slutningsbestemmelsen i § 5 forandret. Jeg ser ikke nogen stor Fare i at lade den blive staaende, da den er bleven reist Indsigelse mod den her i Thinget, og da det, som det fra flere Sider er blevet fremhævet, ikke dreier sig om noget betydeligt Beløb, saa det vil ikke have stor praktisk Betydning. Hvorvidt Thinget vil foretage Forandringer i det foreliggende Lovforslag, kan jeg naturligvis ikke vide. Jeg for mita skulde meget have ønsket, at Lovforslaget var kommet her til Landstinget i denne Session i samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Landstinget i forrige Samling; men jeg kan fuldt vel forstaa de Grunde, der have bevæget den høitærede Minister til at tage imod Lovforslaget, saaledes som det til Slutning og mod al Forventning blev vedtaget i det andet Thing, og jeg tror, at de stærke Angreb, der af den sidste ærede Tale blev rettede mod Ministeren, vare noget

uberettigede; ligesom jeg ogsaa tror, at det var noget ubilligt af ham at fordrø Thinget oplyst om de Grunde, der have foranlediget, at den Bane netop er bleven optagen og to andre udeladte. Det er allerede af den høitærede Minister blevet udtalt, at det navnlig hoor der er Spørgsmaal om Jernbaneløve, er meget vanskeligt at komme frem med disse Grunde; men det forekommer mig ogsaa, at det for Enhver, som har beskæftiget sig med dette Jernbanelovforslag saavel i denne som i den foregaaende Session, maa ligge nær at kunne se de Grunde, der have bevæget Ministeren til at gaa ind paa Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Jeg kan ikke negte, at Forandringer i Lovforslaget her i Thinget ville efter min Mening medføre en stor Fare for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Det er meget usikkert, om det vil gaa den Skjærsild igjennem; det da vilde blive udsat for i det andet Thing, og jeg kan ikke tilraade Landstinget at foretage Forandringer i Lovforslaget. Dersom man skulde være villig til, som udtalt af et æret Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen), hvis jeg ikke misforstod ham — saafremt Lovforslaget vendte tilbage, da at afvises ved det i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, saa maa vi heller tage det nu, saaledes som det foreligger. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale, at, saavidt man overhovedet vil foretage Forandringer i Lovforslaget, man da ogsaa vil tage Hensyn til Bestemmelsen i § 5, men principalt tilraade at vedtage Lovforslaget uforandret i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Mundt. Jeg maa meget beklage, at den høitærede Minister har følt sig ubehagelig berørt ved mine Bemærkninger om Thistedbanen som Tappen, og det saa meget mere, som jeg kan forsikre, at det laa mig aldeles fjernt at sige ham nogen Ubehagelighed. Det vilde jo have været i høj Grad taabeligt, samtidig med at jeg ønskede at faae et velvilligt Svar af ham. Jeg veed i dette Dieblit aldeles ikke, hvad det er, der har berørt ham ubehageligt; men det er muligvis min Mangel paa Kjendskab til hele dette Lovgivningsomraade. Jeg har ikke gjort nogen som helst Indvending imod Thistedbanen, tværtimod har jeg af de Udtalelser, som ere faldne her i Thinget, følt mig fuldstændig overbevist om, at det er en velvalgt Bane, og jeg har intetsomhelst Dieblit tænkt paa, at den høitærede Minister ved at foreslaa denne Bane har ladet sig bevæge af nogetsomhelst andet Hensyn end det Heles Læve. I Overigt undrede det mig lidt, at mine Udtalelser have berørt den høitærede Minister ubehageligt, idet han jo selv sagde, at denne Bane virkelig i en vis Forstand havde været den Tap, hvorom Loven havde dreiet sig. — Jeg maa meget takke den høitærede Minister for det Svar, som han gav mig med Hensyn til en eventuel Bane mel-